

297.

Oświadczenie rządowe

z dnia 27 kwietnia 1929 r.

w sprawie wyiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego w Warszawie dnia 26-go kwietnia 1928 r. Protokołu Dodatkowego do Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego pomiędzy Polską a Norwegią, podpisanego w Warszawie dnia 22 grudnia 1926 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 3 podpisanego w Warszawie dnia 26-go kwietnia 1928 r. Protokołu Dodatkowego do Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego pomiędzy Polską a Norwegią, podpisanego w Warszawie dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 84, poz. 747), nastąpiła w Oslo dnia 16 kwietnia 1929 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego Protokołu Dodatkowego.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

298.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WOJSKOWYCH I MINISTREM SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 5 kwietnia 1929 r.

w sprawie utraty obywatelstwa Państwa Polskiego wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej.

Na zasadzie art. 6 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 540) i art. 118 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Decyzje w myśl art. 1 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 540) wydają wojewodowie, a na obszarze st. m. Warszawy — Komisarz Rządu.

Miejscową kompetencję określa się według postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341). W wypadkach, w których miejscowej kompetencji nie można określić na podstawie tegoż rozporządzenia, stosuje się przepisy o miejscowej kompetencji, zawarte w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44) o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 320).

Ministerstwo Spraw Wojskowych zarządzi w każdym wypadku udzielonym mu do wiadomości w myśl art. 3 wspomnianego wyżej rozporządzenia Rady Obrony Państwa ustalenie stosunku danej osoby do służby wojskowej i przekazanie aktów sprawy władzy wymienionej w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

§ 2. Wydawanie ogólnych wezwań powołujących do służby wojskowej w myśl art. 1 pkt. 3 i art. 4 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. — (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 540) należy do Ministerstwa Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 687) i z dnia 22 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 374).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

299.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 15 kwietnia 1929 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 16 listopada 1926 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych do nauczania religii mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych, której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września